

31/5

Hr Wedén och hr Vougt

Den socialdemokratiska pressen klagar ofta över de förföljelser för vilka hr Vougt är utsatt. Denna metod anses tydligen taktiskt förmånlig därför att den innebär ett indirekt försvar för den angripne ministern; man behöver inte gå till orimligheten att förklara hr Vougt särskilt skickad för sin post. Men ofta får läsarna av denna press sväva i okunnighet om innehållet i den kritik mot vilken man vänder sig. Och detta är helt naturligt. Till stor del har kritiken bestått i ostridiga konstateranden om oskicklighet och framför allt undanflykter och halvsanningar från försvarsministrarnas sida. Till en annan del bygger kritiken på

sant att det innebär ett slags förolämpning mot hr Vougt att citera vad han skrivit; såtillvida nämligen som dylika citat visar vilken sorts person hr Vougt är. Men att av detta skäl reagera mot åberopanden sådana som hr Wedéns är mildt talat besynnerligt. Det kan förklaras blott genom att Stockholms-Tidningen är angelägen om att utplåna minnet av alla blamager från krigsåren.

Aven föreställningarna om en speciellt socialistisk kultur — om därmed menas annat än frihet för individen att utveckla anlag och särprägel — bör därför höra till det förgångna. Det gäller inte att skapa en liberal eller socialistisk, en religiös eller sekulariserad kultur, utan att ge de enskilda frihet att tänka, välja och leva. På lång sikt vet vi inte vart den vägen leder, men det är den enda vi har samvete att gå åt.

HERBERT TILSKAEN.

pa." "Det må vara att den tyska nationalsocialismen menar allvar med sina ideal" osv., osv. Det är självfallet att hr Vougt's försvarare inte vill citera dessa sätser; då skulle de ju med eller mot sin vilja förvandlas till kritiker av hr Vougt.

Nu senast har hr Wedén i riksdagen erinrat om hr Vougt's kanske mest beryktade uttalande, det som gällde permittenttågen. Såväl i andra kammaren som i den socialdemokratiska pressen har hr Wedén av detta skäl utsatts för en störtskur av invektiv. Otroligt nog har även en liberal tidning, Stockholms-Tidningen, förklarat det olämpligt att påminna om försvarsministrarnas hållning under kriget. Det är visserligen

Uraj 9 l. 7 k.
5 ul. 9 m. 1 a.
Sia 31